

Μητροπολίτης Καλαβρύτων και Αιγιαλείας Ιερώνυμος: “Πέντε έτη γονίμου και θυσιαστικής ποιμαντορίας”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Καλαβρύτων και Αιγιαλείας](#)

Στα πέντε έτη Αρχιερατείας του Μητροπολίτη Καλαβρύτων και Αιγιαλείας [κ. Ιερωνύμου](#) αναφέρονται οι ιερείς με κείμενο που δημοσιεύεται στην επίσημη σελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως.

Ο Σεβασμιώτατος [εξελέγη στις 11 Οκτωβρίου 2019](#) – λαμβάνοντας 74 ψήφους από το Σώμα των εκλεκτόρων της Ιεράς Συνόδου της Ιεραρχίας- Μητροπολίτης Καλαβρύτων και Αιγιαλείας διαδεχόμενος τον Μητροπολίτη **κ. Αμβρόσιο** [ο οποίος είχε ανακοινώσει την παραίτησή του 1,5 μήνα νωρίτερα.](#)

Το κείμενο που φέρει την υπογραφή “οι Ιεροί Σας”, έχει τίτλο “Πέντε έτη γονίμου και θυσιαστικής ποιμαντορίας (2019-2024)”, αναφέρει:

Θερμὰς ἐγκαρδίους εὐχαριστηρίους προσευχὰς καὶ εὐγνώμονας δεήσεις ἀναπέμπομεν τῷ ἐν Τριάδι Ἀγίῳ Θεῷ ἡμῶν ἐπὶ τῇ διανύσει καὶ συμπληρώσει πενταετοῦς εὐόρκου, ἐπιτυχοῦς, εὐδοκίμου καὶ πλουσίας ποιμαντικῆς Ἀρχιερατικῆς διακονίας τοῦ πατρὸς καὶ Ποιμενάρχου ἡμῶν, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ.κ. **ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ**.

Πέντε ἔτη Ἀρχιερατείας• τὸ διαρρέϋσαν χρονικὸν διάστημα εἶναι ἱκανόν, ὥστε, καλῇ τῇ πίστει καὶ μαρτυρούσῃ τῇ συνειδήσει, νὰ ἐπιτρέπη εἰς ἡμᾶς ἀνεμποδίστως καὶ ἀσφαλῶς νὰ ἀναφωνήσωμεν μετὰ τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν Παύλου: “Τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεὺς”. (Ἑβρ. 7,26).

Τὸν παύλειον τοῦτον λόγον ἐπιφωνοῦντες, εἰλικρινῇ αἰσθήματα τιμῆς, σεβασμοῦ καὶ ἀναγνωρίσεως ταπεινῶς ἐκφράζομεν καὶ τὴν καλὴν καταθέτομεν μαρτυρίαν.

– Αὐτῷ ὑπερχαιρόμεθα καὶ ἐν ἀγαλλιάσει ἀγαλλόμεθα ἀπολαύοντες τὸ γλυκύ, τὸ χαρίεν, τὸ εὐπροσήμερον καὶ ἀπαστράπτον τοῦ προσώπου του• τὸ ταπεινὸν καὶ πρᾶον τῆς μορφῆς του• τὸ εὐπροσήμερον ἐν ταῖς ἐντεύξεσι καὶ γλυκὺ ἐν ταῖς ὁμιλίαις του• τὸ ἀγαπητικόν, σεβαστικὸν καὶ εὐγνώμον τοῦ χαρακτῆρος του• τὸ αὐθεντικόν, γνήσιον καὶ ἀνυπόκριτον, τὸ φιλάδελφον καὶ φιλόφιλον, τὸ φιλόστοργον καὶ φιλοπροσήμερον, τὸ μακρόθυμον καὶ ἐράσμιον τοῦ ἥθους του.

– Θαυμάζομεν καὶ διασαλπίζομεν τὸ πλῆθος τῶν χαρισμάτων καὶ ταλάντων του• τὸ ὀξυδερκὲς τοῦ νοῦ καὶ τὸ γόνιμον τῆς σκέψεως• τὸ παραγωγικὸν τῶν ἰδεῶν, τὸ σῶφρον τῶν ἀποφάσεων, τὸ ἀκριβὲς τῶν πράξεων.

– Κροτοῦμεν χεῖρας καὶ τῷ σπουδαίῳ πάνυ, θαυμαστῷ καὶ ποιμαντικῶς τελεσφόρῳ ἐπικοινωνιακῷ ταλάντῳ συγχαίρομεν, ᾧ θεόθεν ἐχαριτώθη.

– Ἐξιστάμεθα καὶ ἐνεοὶ ἰστάμεθα εἰς τὰς ἀμετρήτους, δημιουργικὰς, ποιμαντικὰς ἰδέας, σκέψεις, ὁράματα καὶ δράσεις.

– Ἀποκαλυπτόμεθα διὰ τὰς σοφὰς, μεθοδικὰς καὶ ἀποτελεσματικὰς διοικητικὰς ἱκανότητάς του.

– Κατανυσσόμεθα καὶ τὰ ἐπὶ Χριστῷ μυσταγωγούμεθα ἐν ταῖς ἀρχιερατικαῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις καὶ Θεαῖς Λειτουργίαις.

- Ὁμολογοῦμεν τὴν ἐν λόγοις, ἔργοις καὶ πράξεσιν ἀπόλυτον καὶ σταθερὰν ἀφοσίωσιν, τὴν ἀμετάλλακτον πιστότητα καὶ ἀκλινῇ παραμονὴν καὶ ἄσειστον προσήλωσιν αὐτοῦ τοῖς ἀγιωτάτοις τῆς Ἐκκλησίας πιστεύμασί τε καὶ ἱεραῖς παραδόσεσιν, γενόμενος οὕτω τύπος καὶ ὑπογραμμὸς ἄριστος τῷ αὐτοῦ ποιμνίῳ.

- Ἐκδιδασκόμεθα καὶ μαθητεύομεν ἐν ταῖς ἀπλαῖς καὶ ἐν ταυτῷ περιεκτικαῖς διδαχαῖς του, ἐν αἷς τὰ ἀρέσκοντα τῷ θεῷ διδάσκει καὶ τὰ εἰς σωτηρίαν συντείνοντα ἐπ' ὠφελείᾳ καὶ ἁγιασμῷ καὶ καταρτισμῷ τοῦ χριστωνύμου λαοῦ.

- Μαρτυροῦμεν τὸ ἀνιδιοτελές, συγχρόνως δέ, τὸ λιτὸν καὶ ἀνεπιτήδευτον τῆς βιοτῆς του βεβαιωτικῶς διατρανοῦμεν.

- Ἐπαινοῦμεν ἐν τοῖς ἄλλοις, τὸ πληροῦν τὴν καρδίαν εὐγνωμον τοῦ χαρακτήρος πνεῦμα καὶ τὸ εὐῶδες καὶ ὠραῖον τῆς αὐτοῦ εὐγενοῦς ψυχῆς, τὸ καὶ πλουσίως καὶ εἰλικρινῶς καὶ ἐμφατικῶς ἐκφαινόμενον διὰ τῆς ὑπερβαλλούσης ἀγάπης, ἀνυστάκτου μερίμνης καὶ βαθυτάτου σεβασμοῦ πρὸς τὸν γεραρὸν αὐτοῦ πατέρα καὶ προκάτοχον, Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην πρῶην Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἀμβρόσιον.

- Προσκλινόμεθα εὐλαβῶς ἐνώπιον τοῦ πατρός, τοῦ Ἀρχιερέως, τοῦ Ἐπισκόπου, τοῦ κατὰ πάντα ἀξίου ποιμένος, τοῦ ἐπιδεξίου καὶ κεδνοῦ οἰακοστροφου τῆς τοπικῆς ἐκκλησίας, τοῦ ἐπὶ πέντε ἔτη φιλοτίμως καὶ θυσιαστικῶς ἀγιάζοντος ἡμᾶς.

- Γεραίρομεν ἀσμένως τὸν Ἀρχιποίμενα, τὸν ἐπισκοπῆς θείας διηνεκῶς ἀξιούμενον καὶ καθιδρυμένον τῷ διαπύρῳ ζήλῳ τῆς πίστεως, ὅστις πραότητος ἀπεικόνισμα τυγχάνει καὶ εὐτύχημα διὰ τὸν Χριστῶνυμον τοῦ Κυρίου λαόν, οὗ τὴν πνευματικὴν ἐπίσκεψιν ἔχει. Αὐτὸς θεοφιλῶς:

- ποδηγετεῖ ἡμᾶς ὡς σοφός, χαρισματικὸς ἡγέτης•
- ἀγαπᾷ καὶ φροντίζει ἡμᾶς ὡς φιλόστοργος πατήρ•
- συμπαρίσταται ὑμῖν καὶ συντρέχει ὡς ἀληθινὸς ἀδελφός•
- συνοδοιπορεῖ ἡμῖν ὡς πιστὸς φίλος•
- ἀγιάζει ἡμᾶς ὡς γνήσιος τῆς ἐκκλησίας Ἀρχιερεὺς•
- διδάσκει ἡμᾶς ὡς πεφωτισμένος διδάσκαλος•
- ποιμαίνει ἡμᾶς ὡς καλὸς ποιμήν.

Ἐπὶ τούτοις ἡμεῖς, τὸ ποίμνιόν του, κλῆρος καὶ λαός, ἐκ βάθους ἀγαλλιωμένης καρδίας ὑπὲρ αὐτοῦ προσευχόμεθα λέγοντες:

“Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, τοῦ πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Ἱερωνύμου, ὃν χάρισαι ταῖς ἀγίαις σου ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶν, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας”.

Καὶ υἱικῶς εὐχόμεθα, πολλαπλασιαστικῶς καὶ διὰ πλείστας εἰσέτι πενταετίας, ἀρχιερατεύων νὰ εὐλογῇ καὶ ἀγιάζῃ ἡμᾶς”.

Πάτερ καὶ Δέσποτα! Ἐπὶ τῇ πρώτῃ πενθετηρίδι εὐλογημένης Ἀρχιερατείας: Ζῆθι! Ἐνδυναμοῦ καὶ ἀρχιεράτευε εἰς ἔτη πολλά!

[Ἐπὶ τῇ πρώτῃ πενθετηρίδι εὐλογημένης
Ἀρχιερατείας τοῦ πατρὸς καὶ Ποιμενάρχου ἡμῶν,
Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καλαβρύτων καὶ
Αἰγιαλείας κ.κ. Ἱερωνύμου]

2019-2024
ΠΕΝΤΕ ΕΤΗ ΓΟΝΙΜΟΥ ΚΑΙ ΘΥΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΑΣ

Θερμὰς ἐγκαρδίους εὐχαριστηρίους προσευχὰς καὶ εὐγνώμονας δεήσεις ἀναπέμπομεν τῷ ἐν Τριάδι Ἀγίῳ Θεῷ ἡμῶν ἐπὶ τῇ διανύσει καὶ συμπληρώσει πενταετοῦς εὐόρκου, ἐπιτυχοῦς, εὐδοκίμου καὶ πλουσίας ποιμαντικῆς Ἀρχιερατικῆς διακονίας τοῦ πατρὸς καὶ Ποιμενάρχου ἡμῶν, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας

κ.κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ

Πέντε ἔτη Ἀρχιερατείας· τὸ διαρρέυσαν χρονικὸν διάστημα εἶναι ἱκανόν, ὥστε, καλῇ τῇ πίστει καὶ μαρτυροῦσῃ τῇ συνειδήσει, νὰ ἐπιτρέπη εἰς ἡμᾶς ἀνεμποδίστως καὶ ἀσφαλῶς νὰ ἀναφωνήσωμεν μετὰ τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν Παύλου: “Τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεὺς”. (Εβρ. 7,26).

Τὸν παύλειον τοῦτον λόγον ἐπιφωνοῦντες, εἰλικρινῇ αἰσθήματα τιμῆς, σεβασμοῦ καὶ ἀναγνωρίσεως ταπεινῶς ἐκφράζομεν καὶ τὴν καλὴν καταθέτομεν μαρτυρίαν.

- Αὐτῷ ὑπερχαιρόμεθα καὶ ἐν ἀγαλλιάσει ἀγαλλόμεθα ἀπολαύοντες τὸ γλυκύ, τὸ χαρίεν, τὸ εὐπροσήγορον καὶ ἀπαστράπτον τοῦ προσώπου του· τὸ ταπεινὸν καὶ πρᾶον τῆς μορφῆς του· τὸ εὐπροσήγορον ἐν ταῖς ἐντεύξεσι καὶ γλυκὺ ἐν ταῖς ὁμιλίαις του· τὸ ἀγαπητικόν, σεβαστικὸν καὶ εὐγνώμον τοῦ χαρακτῆρος του· τὸ αὐθεντικόν, γνήσιον καὶ ἀνυπόκριτον, τὸ φιλάδελφον καὶ φιλάνθρωπον, τὸ φιλόστοργον καὶ φιλοπροσήγορον, τὸ μακρόθυμον καὶ ἐράσμιον τοῦ ἥθους του.

- Θαυμάζομεν καὶ διασαλπίζομεν τὸ πλῆθος τῶν χαρισμάτων καὶ ταλάντων του· τὸ ὀξύδερκές τοῦ νοῦ καὶ τὸ γόνιμον τῆς σκέψεως· τὸ παραγωγικὸν τῶν ιδεῶν, τὸ σῶφρον τῶν ἀποφάσεων, τὸ ἀκριβές τῶν πράξεων.

- Κροτοῦμεν χεῖρας καὶ τῷ σπουδαίῳ πάνυ, θαυμαστῷ καὶ ποιμαντικῶς τελεσφόρῳ ἐπικοινωνιακῷ ταλάντῳ συγχαίρομεν, ᾧ θεόθεν ἐχαριτώθη.

- Ἐξιστάμεθα καὶ ἐνεοὶ ἱστάμεθα εἰς τὰς ἀμετρήτους, δημιουργικὰς, ποιμαντικὰς ιδέας, σκέψεις, ὁράματα καὶ δράσεις.

- Ἀποκαλυπτόμεθα διὰ τὰς σοφὰς, μεθοδικὰς καὶ ἀποτελεσματικὰς διοικητικὰς ἱκανότητάς του.

- Κατανυσσόμεθα καὶ τὰ ἐπὶ Χριστῷ
μυσταγωγούμεθα ἐν ταῖς ἀρχιερατικαῖς ἱεραῖς
ἀκολουθίαις καὶ Θεαῖς Λειτουργίαις.

- Ὁμολογοῦμεν τὴν ἐν λόγοις, ἔργοις καὶ πράξεσιν
ἀπόλυτον καὶ σταθερὰν ἀφοσίωσιν, τὴν
ἀμετάλλακτον πιστότητα καὶ ἀκλινῇ παραμονὴν
καὶ ἄσειστον προσήλωσιν αὐτοῦ τοῖς ἀγιωτάτοις
τῆς Ἐκκλησίας πιστεύμασί τε καὶ ἱεραῖς
παραδόσεσιν, γενόμενος οὕτω τύπος καὶ
ὑπογραμμὸς ἄριστος τῷ αὐτοῦ ποιμνίῳ.

- Ἐκδιδασκόμεθα καὶ μαθητεύομεν ἐν ταῖς ἀπλαῖς
καὶ ἐν ταυτῷ περιεκτικαῖς διδαχαῖς του, ἐν αἷς τὰ
ἀρέσκοντα τῷ Θεῷ διδάσκει καὶ τὰ εἰς σωτηρίαν
συντείνοντα ἐπ' ὠφελείᾳ καὶ ἀγιασμῷ καὶ
καταρτισμῷ τοῦ χριστωνύμου λαοῦ.

- Μαρτυροῦμεν τὸ ἀνιδιοτελές, συγχρόνως δέ, τὸ
λιτὸν καὶ ἀνεπιτήδευτον τῆς βιοτῆς του
βεβαιωτικῶς διατρανοῦμεν.

- Ἐπαινοῦμεν ἐν τοῖς ἄλλοις, τὸ πληροῦν τὴν
καρδίαν εὐγνωμον τοῦ χαρακτηῆρος πνεῦμα καὶ τὸ
εὐῶδες καὶ ὠραῖον τῆς αὐτοῦ εὐγενοῦς ψυχῆς, τὸ
καὶ πλουσίως καὶ εἰλικρινῶς καὶ ἐμφατικῶς
ἐκφαινόμενον διὰ τῆς ὑπερβαλλούσης ἀγάπης,
ἀνυστάκτου μερίμνης καὶ βαθυτάτου σεβασμοῦ
πρὸς τὸν γεραρὸν αὐτοῦ πατέρα καὶ προκάτοχον,
Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην πρῶην Καλαβρύτων
καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἀμβρόσιον.

- Προσκλινόμεθα εύλαβῶς ἐνώπιον τοῦ πατρός, τοῦ Ἀρχιερέως, τοῦ Ἐπισκόπου, τοῦ κατὰ πάντα ἀξίου ποιμένος, τοῦ ἐπιδεξίου καὶ κεδνοῦ οἰακοστροφου τῆς τοπικῆς ἐκκλησίας, τοῦ ἐπὶ πέντε ἔτη φιλοτίμως καὶ θυσιαστικῶς ἀγιάζοντος ἡμᾶς.

- Γεραίρομεν ἀσμένως τὸν Ἀρχιποίμενα, τὸν ἐπισκοπῆς θείας διηνεκῶς ἀξιούμενον καὶ καθιδρυμένον τῷ διαπύρῳ ζήλῳ τῆς πίστεως, ὅστις πρᾶτῆτος ἀπεικόνισμα τυγχάνει καὶ εὐτύχημα διὰ τὸν Χριστῶνυμον τοῦ Κυρίου λαόν, οὗ τὴν πνευματικὴν ἐπίσκεψιν ἔχει. Αὐτὸς θεοφιλῶς:

- ποδηγετεῖ ἡμᾶς ὡς σοφός, χαρισματικὸς ἡγέτης·
- ἀγαπᾷ καὶ φροντίζει ἡμᾶς ὡς φιλόστοργος πατήρ·
- συμπαρίσταται ὑμῖν καὶ συντρέχει ὡς ἀληθινὸς ἀδελφός·
- συνοδοιπορεῖ ἡμῖν ὡς πιστὸς φίλος·
- ἀγιάζει ἡμᾶς ὡς γνήσιος τῆς ἐκκλησίας Ἀρχιερεὺς·
- διδάσκει ἡμᾶς ὡς πεφωτισμένος διδάσκαλος·
- ποιμαίνει ἡμᾶς ὡς καλὸς ποιμὴν.

Ἐπὶ τούτοις ἡμεῖς, τὸ ποίμνιόν του, κληρὸς καὶ λαός, ἐκ βάθους ἀγαλλιωμένης καρδίας ὑπὲρ αὐτοῦ προσευχόμεθα λέγοντες:

“Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, τοῦ πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Ἱερωνύμου, ὃν χάρισαι ταῖς ἀγίαις σου ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶσον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας”.

Καὶ υἱικῶς εὐχόμεθα, πολλαπλασιαστικῶς καὶ διὰ πλείστας εἰσέτι πενταετίας, ἀρχιερατεύων νὰ εὐλογῇ καὶ ἀγιάζῃ ἡμᾶς”.

Πάτερ καὶ Δέσποτα! Ἐπὶ τῇ πρώτῃ πενθετηρίδι εὐλογημένης Ἀρχιερατείας: Ζῆθι! Ἐνδυναμοῦ καὶ ἀρχιεράτεψε εἰς ἔτη πολλά!

Οἱ ἱερεῖς Σας